

DEMAND XVIII—EDUCATION—GRANT TO
TRAVANCORE UNIVERSITY.—Rs. 8,25,000.

Dr. K. L. Moudgill (*Ag. Pro-Vice Chancellor*): Sir, I move for a grant of Rs. 8,25,000 under Demand XVIII—Education—Grant to Travancore University.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, the minimum qualification prescribed for continuing collegiate studies or for entering Government service or for taking up any service in private concerns is prescribed to be either the E. S. L. C. or the Matriculation Examination.

Sir, under the existing rules of the Education Code, Section 127, those who have already appeared for and failed in the E. S. L. C. Examination at three examinations will not be permitted to sit for the subsequent examination. In this connection I may state that the Matriculation system was abolished long ago and now the E. S. L. C. system of examination is in vogue in Travancore. Whereas in the Madras Presidency, although they have abolished the Matriculation class as it was, that examination is being conducted for the benefit of those classes of students who have failed in the E. S. L. C. examination. The absence of the Matriculation system in Travancore has become a source of hardship to those who are at least desirous of having a course of studies on technical subjects, or even in the matter of entering into the Government service.

A student who failed in the E. S. L. C. thrice wanted to appear for the Matriculation examination of the Madras University. When he applied stating that he may be allowed to appear for such an examination, he got intimation from the Registrar of the Madras University to the effect that schools in Travancore are not recognised by that University. That being the case, he had to apply to the authorities for the grant of some sort of exemption whereby he could be enabled to appear for the Matriculation examination of that University. For doing that, there are certain restrictions to be overcome. For his being allowed to appear he was asked to state under what all teachers he had studied: what their qualifications were, how long the candidate was studying in the different schools and so forth. I submit that this sort of getting unnecessary particulars is not at all advisable, and that especially from a subject of His Highness the Maharaja of Travancore who desires to present himself for the Matriculation Examination of that University. So long as we have a separate examination, and so long as we have a University of our own, to hear that the Registrar of the Madras University wanted all and sundry information from a student of Travancore is meaningless. There are a large number of E. S. L. C.

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

students who are debarred from continuing their further studies because of three failures in E. S. L. C. examination. So, I wish to bring to the notice of the House and through the House to the University the necessity to restart the Matriculation. For that purpose, the Education Code has to be suitably amended. By so doing, the students who have failed thrice in the E. S. L. C., may be given a chance of further appearing for the Matriculation Examination and thereby secure a minimum qualification.

Again, I may say that failure in an examination cannot be exactly due to want of capacity for preparation or want of preparation itself in all cases. Much may depend on the whim and caprice of the examining authority. We have heard instances where the best students have failed and the worst have succeeded. Under these circumstances, it is only just that this aspect of the matter deserves the earnest consideration of the University as well as Government. I would request Government to write to the Registrar of the University to restart the Matriculation Examination as early as possible, which again is a source of income to the Government. With these few remarks, I support the Demand.

Mr. K. K. Kuruvilla: Sir, our University is having a Research Department under its care and it is with reference to that I have to say a word. It is difficult for us, in the nature of things, to know about the different kinds of research conducted in that branch of the University and its results and I know that it will take a long time to arrive at definite and fruitful results. What we expect the Research Department to do is that they should keep themselves in touch with the materials on which they should base their research. It was only this morning a bottle containing a parasite which he found on the leaves of the cocoanut palm was handed over to me by a young research worker. I had not intended to speak on this Demand but for this one circumstance.

President: What is that bottle about?

Mr. K. K. Kuruvilla: This bottle contains the results of an examination of the drooping leaves of some cocoanut palms found near Thottapally. The author of this bottle made some enquiries in the Thottapalli area where some cocoanut palms had fallen. When he saw the drooping leaves of trees had fallen owing to the recent cyclone havoc, he enquired into the causes of it. Some people attributed this matter to the nature of the soil prevalent there, some stated the existence of pest on cocoanuts. A few others said that someone had reported this phenomenon to Dr. Moudgill. Still some others said that it was the duty of the Agricultural Department to find out the matter. So much so the

consequence that neither Dr. Moudgill, the Director of Research, nor the Director of Agriculture took any notice of this matter. Hence, I am bringing this matter to the notice of the Government. I do not know for certain whether the research material is a genuine stuff. Nor have I examined it. I do not know what they are. The Research Department is at liberty to find out the matter. All that I want to emphasize is that the Research Department of our University must keep itself in touch with the actual problems of the people in rural areas and see whether research work is really useful to the people. I hope the Director of Research will expand his vision and cover larger areas in the State for research work and see how with the help of young research scholars, rural problems could be successfully solved to the entire satisfaction of the agricultural population.

Mr. N. Krishna Aiyar : Sir, I support the demand. I wish to point out one or two difficulties that have been brought about by the present method of tacking on the fishing and the Fisheries Department with the University. It appears rather anomalous that the fishing and the Fisheries Department should be tacked on to the University. The proper department to which this may be tacked on is the Agricultural Department and the officer to properly supervise it is the Director of Agriculture, rather than the Professor of Marine Biology.

Another point which I wish to bring to the notice of the House is the hardship that is now being experienced by the poor people living near the backwaters on account of the system of levying license fees on nets. Though some of the honourable members have already mentioned this point in the course of the general discussion on the budget, I think it is my duty to bring this again to the notice of the Government and state that this is a real grievance of the poor people living on the sides of the backwaters. The earlier the Government remedies this state of affairs the better for them, because, it is only as a kind of eking out their sustenance that these poor people catch fish from the backwaters. I also learn that the revenue recovered from these poor people is very negligible. The license fee recovered by Government from a large area for a period of three years is a little over rupees one thousand and if the Government is particular of such an insignificant revenue, they may rather subtract from the funds allotted for the relief works rather than levying an embargo upon the freedom of these poor people to catch fish from the backwaters for their very existence.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : സർ, ഞാൻ ഈ ഡിമാൻഡിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ മി: കൃഷ്ണയ്യർ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതായ ഒന്നരണ്ടു കാര്യങ്ങളെ വിശദീകരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സർവകലാശാലയോടു അനുബന്ധിച്ച് ഫിഷറീ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു നിമത്തം ജനങ്ങൾക്കു പല വിധശുശ്രൂഷകൾക്കും കഷ്ടതകൾക്കും കാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഭരണാനന്തരം ശരിയായവിധത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല. കരംപിരിവു മുതലായ സംഗതികൾ ഒരു സർവകലാശാലയ്ക്കു എങ്ങിനെയാണു നിവ്വരിക്കുവാൻ സാധിക്കുക എന്നുള്ള സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ കഴിഞ്ഞ ബസ്സറ്റു വിമർശനവേളയിൽ പ്രതിപാതിച്ചുകഴിഞ്ഞു. മീൻ പിടിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് ലൈസൻസ് കൊടുക്കുക മുതലായ ജോലികൾ സർവകലാശാലയോടു അനുബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഫിഷറീ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ചെയ്യുന്നതു ഒരിക്കലും ആശാസ്യമല്ലെന്നും അതു നീതീകരിക്കത്തക്കതല്ലെന്നും ഞാൻ അപ്പോൾ മുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അത് ഇപ്പോൾ അപജയത്തിൽ കലാശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് കഴിയുന്നതുംവേഗത്തിൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിൽനിന്നും ഫിഷറീ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ മാറ്റേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. എന്റെ സ്റ്റേഫിൽ മി: കൃഷ്ണയ്യർ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ഇതിനെ കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനോടു് അനുബന്ധിക്കുന്നതു വളരെ അഭിലഷണീയമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ വിഷമതകളെ ഒരു അടിയന്തിരപ്രമേയരൂപേണ ഞാൻ ഈ സഭ മുൻപാകെ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നും അവരുടെ വിഷമതകൾ ഉഗ്രതയോടു കൂടി നടമാടുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി പ്രസ്പഷ്ടമാക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കട്ടനാട്ടിലെടയനീയ നിലയെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു ലേഖനം ഒരു മാന്യസ്റ്റേഫിൽ അവിടെനിന്നും എനിക്കു അയച്ചുതന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ ഈ സാധുജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങൾക്കു ഉടനടി ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്.

Mr. A. Easwara Pillai : കട്ടനാടു മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ആളുകളുടെ ലൈസൻസുകൂടാതെ മത്സ്യം പിടിക്കാൻ അനുവദിക്കണമെന്നാണു മെമ്പർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്?

Mr. Thomas Chandy Mukkadan: എന്റെ പ്രസംഗം തീരുമ്പോൾ കാരുണ്യം മനസ്സിലാക്കും. കുട്ടനാട്ടിലെ തൊഴിലാളികൾ മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന ജോലികളിൽ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടതകളെപ്പറ്റി വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു യഥാർത്ഥ ജനപ്രതിനിധിയായ എന്റെ മാനുഷസ്നേഹിതൻ മി: ഈശ്വരപിള്ളയ്ക്ക് സ്വലത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പുകൊണ്ടോ, മറ്റു പരിതസ്ഥിതികൊണ്ടോ ഈ വിഷയം മനസ്സിലാക്കാതെയിരിക്കുന്നത് പരമാർത്ഥമാണെങ്കിൽ, തിരുവിതാംകൂറിന്റെ യഥാർത്ഥമായ നില എന്താണെന്നുള്ള ജ്ഞാനമില്ലാത്ത ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ കീഴിൽ ഈ സാധുജനങ്ങളുടെ ഭരണം വെച്ചിരിക്കുന്നത് ഏറ്റവും ആപൽകരമാണെന്നുള്ള വസ്തുത ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇനി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ഗവേഷണപരമായ സംഗതികളെക്കുറിച്ച് രണ്ടുവാക്കു പറയണമെന്ന ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തന്നെ ഷാർക്കുപിവർ ഓയിൽ എടുക്കുന്ന സംഘടന ഉണ്ടായിരുന്നു. കൃസ്താനികളുടേയും ഹിന്ദുക്കളുടേയും ഇടയിലുള്ള ചില കുടിവൈദ്യന്മാർ നല്ല തരത്തിലുള്ള ഓയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് കുടികളിൽ കിട്ടുന്ന ലിവർ ഓയിലിനെക്കാൾ ഒട്ടും മെച്ചമല്ലാത്ത ഓയിലാണ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാരും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു സംഗതി കൂടി ഞാൻ പ്രസ്താവിക്കാമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു. ഒരു അവസരത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടു പോയപ്പോൾ ഇവിടുത്തെ സ്വദേശിയായ ഒരു ആശാരിയുടെ കൈവേലകൾ കാണാനിടയായി. ആ കൈവേലകളുടെ മാതൃക കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ അത്ഭുതപരതന്ത്രനാവുകയാണു ചെയ്തത്. അപ്രകാരമുള്ള ജോലി ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു വിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ച് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്, തിരുവിതാംകൂറിലെ സർവകലാശാലയുടെ ഗവേഷണവകുപ്പുകാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അപജയത്തിൽ കലാശിക്കുവാൻ എന്തു ഗവണ്മെന്റു മുൻകൂട്ടി സൂക്ഷിക്കണമെന്നു ഈ അവസരത്തിൽ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാനാണ്.

അടുത്തതായി എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളതു ഇവിടുത്തെ കടപ്പാടുള്ള മത്സ്യമന്ദിരത്തെക്കുറിച്ചാണ്. ഓരോ പ്രാവശ്യം അവിടെ സന്ദർശനം നടത്തുമ്പോൾ ആദ്യം കണ്ടതായ മത്സ്യം രണ്ടാമതു കാണാറില്ല. ഈ മത്സ്യങ്ങളുടെ ജീവിത സംപ്രദായം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണല്ലോ ഇപ്രകാരം മത്സ്യങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുന്നത്. ഒരിക്കൽ കാണുന്ന മത്സ്യം പിന്നീട് കാണുന്നില്ലെന്നവനാൽ

336 THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL. [13TH AUGUST 1941
[Mr. Thomas Chandy Makkadam.]

ഓരോ ഇനം മത്സ്യത്തിന്റെ ജീവിതസംപ്രദായം മനസിലാക്കുന്നതിനു സാധ്യമാണോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്ന് ഞാൻ അവിടെയുള്ള ആളുകളോടു ചോദിച്ചു മനസിലാക്കി. അവർ പറയുന്ന സംഗതി ഇതാണ്. കടൽവെള്ളം സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും ശുദ്ധജലം സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം റിസർവായർ ഉണ്ടെന്നും കടൽവെള്ളത്തിന്റെ ശക്തി കുറഞ്ഞുപോയതുമിതിയും കടൽ മത്സ്യത്തിനു ആ വെള്ളത്തിൽ ജീവിക്കാൻ കഴിയാതെ ചത്തുപോയി എന്നുമാണ്. യൂനിവേർസിറ്റി ഗവേഷണവകുപ്പുകാരാണോ അതോ, ഇഞ്ചിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാരാണോ ഈ കെട്ടിടം പണിയിച്ചതെന്നു മനസിലാക്കുന്നില്ല. ഈ നിലയിൽ മുൻപോട്ടു പോകുകയാണെങ്കിൽ കാലാതരത്തിൽ മത്സ്യമന്ദിരത്തിന്റെ അവസ്ഥ എന്തായിത്തീരുമെന്ന് ഗവണ്മെന്റു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. സർവകലാശാലയുടെ മറ്റു പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭരണസംപ്രദായത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്കു യാതൊന്നും പറയാനില്ല. ഞാൻ ഇത്രയും പറഞ്ഞത് മത്സ്യതൊഴിലാളികളുടെ ഭരണം സർവകലാശാലയിൽനിന്നും വ്യക്തമാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടിയാണ്. ഇനി എന്റെ മാനുസ്ക്രൈറിന്റെ ചോദ്യത്തിനു സമാധാനം പറയണമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതിന് ലൈസൻസു ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അങ്ങിനെ ലൈസൻസു കൊടുക്കുന്നത് പുറമ്പോക്കു ജലാശയത്തിൽനിന്നും മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. കട്ടനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ മത്സ്യം പിടിക്കുന്നത് ഒരു തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും മത്സ്യം പിടിക്കാറുണ്ട്. ജലാശയത്തെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ വേമ്പനാട്ടു കായലിന്റെ മുന്നിലൊരു ഭാഗം ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ കീഴിലും മുന്നിലൊരു ഭാഗം ചങ്ങനാശേരി വീയപരം ഡിവിഷനിലേയും ബാക്കി കോട്ടയം ഡിവിഷനിലേയും പ്രൈവറ്റ് കൺട്രാക്ടറന്മാർക്കായിട്ടാണ് വിതിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. പിന്നെ ഈ സാധു തൊഴിലാളികൾക്കു പുഞ്ചപ്പാടങ്ങളാണ് മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതിനു നൽകിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. എല്ലാവരും മത്സ്യം പിടിക്കുന്നത് ഒരു തൊഴിലായി വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. ലൈസൻസു ഏർപ്പെടുത്തി സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ ഒരു വള്ളം പതിക്കുന്നു, ഒരു വണ്ടി ജേസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നു, ഈ വാഹനങ്ങൾക്കു ലൈസൻസു എടുത്താൽ അതു തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഒരറ്റമുതൽ മറ്റേ അറ്റം വരെ ഉപയോഗിക്കാം. അതുപോലെ മീൻ പിടിക്കാനുള്ള ലൈസൻസു തിരുവിതാംകൂറിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തും ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ

അനുവാദമുള്ളതായിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. വെള്ള പൊക്കുകാലത്തു് പഞ്ചപ്പാടങ്ങളിൽ കൊഞ്ച് എന്ന പറയുന്ന ഒരു തരം മത്സ്യം ഉണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് കുർഷകർക്കു് രൊദായവുമില്ല. പഞ്ചപ്പാടത്തുള്ള ഈ മത്സ്യങ്ങൾ സാധുക്കൾ പിടിച്ച് ഉപജീവനം നടത്തുകയാണ് പതിവു്. ഏകദേശം മൂന്നുമാസക്കാലത്തോളം ഈ തൊഴിൽ കൊണ്ടു് ജീവിച്ചശേഷം മറ്റു വേലകളിൽ സാധുക്കൾ ഏർപ്പെടുന്നു. മുതക്കം ചിലർ മത്സ്യം പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഇവർ ഓരോ സമയത്തു് വല, ചൂണ്ടൽ, പെരുംകൂട്ടു് മുതലായ ഉപകരണങ്ങൾ മാറി മാറി ഉപയോഗിക്കുകയാണ് പതിവു്. ഈ ഉപകരണങ്ങൾക്കു് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഫീസ് കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ നിലയ്ക്കു് ഒരു സാധാരണ തൊഴിലാളി പത്തുപതിയഞ്ചുരൂപാ ലൈസൻസുഫീസ് ഇനത്തിൽ ആണ്ടുവട്ടം കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലൈസൻസുഫീസ് ഒന്നുകിൽ കുറയ്ക്കണം അല്ലെങ്കിൽ ഈ തൊഴിൽക്കാരിൽനിന്നും ഉതിലേക്കു് ഒരു നിശ്ചിതമായ സംഖ്യ ഫീസായി വസ്തുൽചെയ്യേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യണം. ഈ ഇനത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിലേക്കു് ൫൦൦ രൂപയിൽ താഴെ വരുന്ന സംഖ്യയാണ് ആദായം കിട്ടുന്നതു്. ഗവണ്മെൻറിനു ഇതിനു് പത്തിരട്ടിയുള്ള ഒരു സംഖ്യ കിട്ടാവുന്നതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ കൺട്രാക്റ്റർ സിസ്റ്റവും ലൈസൻസു സിസ്റ്റവും ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. മേലാൽ ഫീഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ തന്നെ ഈ കാര്യം നേരിട്ടു നിർവഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഈ തൊഴിലിൽ ഇടപെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളിൽനിന്നു് ലൈസൻസുഫീസ് ഈടാക്കുന്നതിനു് ജനങ്ങൾ തന്നെ ശ്രമിക്കുമെന്നും കുട്ടനാട്ടു തൊഴിലാളിസംഘം ആവശ്യാനുസരണം ഇതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം കയ്യെററടുത്തു് ഇന്നു് ഗവണ്മെൻറിനു ഈ ഇനത്തിൽ ൫൦൦ രൂപയ്ക്കുൾ കൂടുതലായ ഒരു ഭൂക. സിദ്ധിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രവർത്തിക്കുമെന്നും ആ തൊഴിലാളിസംഘത്തിന്റെ പ്രസിഡൻറു് എന്ന നിലയിൽ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: മെമ്പറെ ഈ തൊഴിലാളികൾ ഉപേക്ഷിച്ചില്ലേയോ?

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : അതു് ഒരു വലിയ സംഭവമാണ്. കൂടാതെ തൊഴിലാളികളാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തതു്. അവർക്കുവേണ്ടി ഞാൻ നഷ്ടം സഹിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുവരികയായിരുന്നു. ഫീഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ നയവൈകല്യംമൂലം അവർക്കു് നേരിട്ട കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കു് ഞാനും പങ്കുകാരനാണെന്നു് തെറ്ററിയാതെ അവാർ തിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.

338 THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL. [13TH AUGUST 1941]

[Mr. Tomas Chandy Makkadan]

കാനടയായി. ഇതെല്ലാം എന്റെ ഒരു കനയമാണെന്നുകൂടി അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഈ സഭയുടേയും സഭാ ധ്യക്ഷന്റേയും മുൻപാകെ ഒരു കാൽ പ്രസ്താവിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഗതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു അഭിപ്രായം ആരെങ്കിലും ഈ സഭ മുൻപാകെ ശക്തിയായി അവതരിപ്പിച്ചാൽ അതിനു ഓരോ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന സംപ്രദായം ഇവിടെ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. മണ്ഡലത്തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ച് ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഇപ്പോൾ ചോദിച്ചതുപോലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ, അതായത് “ലൈസൻസു ഫീസ് കൊടുക്കാതെ മണ്ഡലം പിടിക്കുന്നതിനല്ലെ” എന്നും മറ്റുമുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനും, മണ്ഡലം പിടിക്കുന്നതിനും അതുസംബന്ധമായി അന്യായലാഭം ഉണ്ടാകുന്നതിനും, വ്യക്തിപരമായ വിദ്വേഷങ്ങൾ പോകുന്നതിനും മറ്റും ആണെന്ന് അത്ഭുതം വരുന്ന പ്രസ്താവനകൾ ചില സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും പുറത്തു കേൾക്കുന്നതിനും ശരിയായ സമാധാനം നൽകപ്പെടേണ്ടതാണ്. എനിക്കു ആരോടാ വിരോധമില്ല. ലാഭത്തിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല. വിഷമതകൾ നീക്കി സാധുക്കൾക്കു നന്മ വരണമെന്നേ ഉദ്ദേശമുള്ളൂ. ദീർഘകാലമായി കട്ടനാട്ടു തൊഴിലാളികളുടെ ഇടയിൽ അവാർത്തെ ഒരു കർഷകനെന്ന നിലയിൽ അടുത്തു പെരുമാറുന്ന ഒരാളാണു ഞാൻ. അവരുടെ വിഷമതകൾ ഞാൻ നേരിട്ടു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തോടു മൊത്തത്തിൽ നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റു കാണിക്കുന്ന അനുകമ്പാസമനപിതമായ മനോഭാവത്തിന്റെ സൽഫലങ്ങൾ അവരുടെ അനുഭവപ്പെടുന്നതിനും ഇന്നത്തെ കരുണാനിധിയായ പൊന്നുതമ്പുരാന്റെ സർഗ്ഗതുല്യമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു വാഴ്ത്തുന്നതിനും അവസരം നൽകേണ്ടത് എന്റെ കർത്തവ്യമാണെന്നും വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമാണു ഞാൻ വളരെ ഗൗരവമായും ശക്തിയായും ഇത്രയും സംഗതികൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചത്. ക്ഷാമപരിഹാരാർത്ഥം ഒരു ലക്ഷം രൂപ ഗവണ്മെന്റു ചെലവാക്കി എന്നു പറയുന്നു. അതിന്റെ ഒരു ശതപോലും കട്ടനാട്ടിലെ സാധുക്കൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. യുദ്ധംമൂലം വിഷമാവസ്ഥകൾ നാടെങ്ങും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു ഗണ്യമായ അനുഗ്രഹമായി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഒരു കൊല്ലമെങ്കിലും കട്ടനാട്ടിലെ മണ്ഡലത്തൊഴിലാളികളെ ഹേമിക്കുന്ന ലൈസൻസു സിസ്റ്റം ഏർപ്പാട് നിറുത്തി സാധുക്കളെ രക്ഷിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഏറ്റവും വിനീതമായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. P. R. Godavarma Raja : Sir, it is with great pleasure that I rise to support this demand for the University. At the time of the discussion about this demand last year I had advocated the appointment of a Professor of Indian Languages in the University and I should thank the University for accepting my suggestion and providing funds for a Professor of Indian Languages in the University. I hope and trust that the University will take more and more interest in Indian Languages and see that the prestige and position of the persons holding such appointments be greatly improved.

Another suggestion I have to make with regard to the University is for establishing an Employment Bureau to find out employment for those graduates and others who pass from our University. I am aware that other Universities have made arrangements for this and it will be in the interest of the students who pass from our University if our University also does the same thing. I trust the University will take this matter seriously and help the students in this direction.

One other matter which I have to bring home to the authorities of the University is the anomaly which I find in the report which is submitted to the members of the Legislature. I find that the library which is under the control of the University is still named 'The Trivandrum Public Library'. I request that the University should readily change the name of the library to 'The Travancore University Library.' With these words I support the demand.

Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai : Sir, you have been pleased to state that with regard to the age of the public servants they are given one year for correction of mistakes and after that, stringent action will be taken if there is to be found any disparity with regard to actual records. I hope that this principle will be extended in the case of officers working in institutions belonging to the University also, I mean Professors and others. There are cases of serious doubt and if we want to raise the question it will be only after one year. Then it may be difficult to go into the matter and investigate it.

President : Investigation is going on.

Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai : I do not entertain the pessimism with regard to the Research Department of the University on account of local trouble with regard to fishing. We should not condemn or cause a cloud of pessimism on the whole Research Department.

340 THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL [18TH AUGUST 1941]

Mr. Thomas Chandy Mukkadan: ഞാൻ ചില വകുപ്പുകളെപ്പറ്റി മാത്രമേ പ്രത്യേകമായി പറഞ്ഞുള്ളൂ.

Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai: ഞാൻ പറഞ്ഞതു യൂണിവേഴ്സിറ്റി പരിവേഷണവകുപ്പുകാരെ സംബന്ധിച്ചാണ്. അതു മെമ്പർക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു.

I am very much relieved, Sir, to find that the honourable member assures me that he meant only the Marine section of the University. I am also glad to find that he is not speaking about the other branches of the University. Moreover, I must here point out that any sweeping condemnation of the University will be a sweeping condemnation of the Senate to which this House has sent its representatives to watch over its interests. I am glad to find that the Research Department of the University has achieved much to its credit. And the University is to be congratulated on the success of the Research Department.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലുള്ള ഗവേഷണവകുപ്പുകാർ കൂഡായിലിൽനിന്നും മണ്ണെണ്ണ എടുക്കാമെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള വേറെ വല്ല വ്യക്തിയും അങ്ങിനെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai: മെമ്പർ ഉപ്പോൾ പറഞ്ഞതും മുൻപു പറഞ്ഞതും തമ്മിൽ പരസ്പരം യാതൊരു ബന്ധവും കാണുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞതു ഞാൻ മുൻപു മെമ്പറുടെ പിന്താഴ്ത്തിയെപ്പറ്റിപ്പറഞ്ഞതു ശരിയാണെന്നു കാണിക്കുന്നു.

President : Order, order. The exact scope of the honourable member's question as to what he intended to limit or exclude will really be considered.

Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai : I should say, Sir, that the University gave an impetus to those industrial schemes like the manufacture of kerosene from crude oil and made it possible to work the scheme on a commercial scale. Of course, some people tried to get the patent and monopolise the manufacture. But it was finally decided that it was not open to any person to have the monopoly.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan: ഗവേഷണവകുപ്പുകാരാണ് അത് ആദ്യം കണ്ടുപിടിച്ചതെങ്കിൽ മറ്റു ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് ഇതിൽ എന്തെങ്കിലും ബന്ധമുണ്ടോ?

Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai : യാതൊരുവകാശവും ഇല്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

I am not able to understand the question at all, Sir. I said, Sir, it was the department which found out the method and that question has been decided. I am not speaking particularly about kerosene. And it is not fair to be hypocritical at this stage, and the University may be left to carry on its activities unhampered by such criticisms.

Mr. T. Krishna Pillai : Am I to understand that the success of the researches conducted by the University cannot be made use of by private individuals?

Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai : No, Sir. It was attempted but patent was not given. More than that, it would be embarrassing to the University to have uninformed criticisms on much of their activities. And, we who represent the people in this Chamber should be more careful in passing criticisms especially on subjects of a technical nature.

Mr. Thomas Chandy Makkadan : കക്കാ വാരുകയും മത്സ്യം പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തൊഴിലാളികൾക്കു ലൈസൻസു കൊടുക്കുക എന്ന സംഗതിയിൽ യൂനിവേഴ്സിറ്റിയുമായി ഇടപെടുന്നതു ഒരാൾക്കും നല്ലതല്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്. അല്ലാതെ യൂനിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഭരണത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai : If the honourable member is anxious to have my opinion he can have it. I say, Sir, that it is perfectly the legitimate work of the University and there is no necessity in duplicating the offices and separating it. It will be done better if there is proper supervision by the University.

Mr. Thomas Chandy Makkadan : മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന ജലാശയങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗം ഗവണ്മെൻറിന്റെ കീഴിലും വേറൊരു ഭാഗം മറ്റ് ഉദ്യോഗാലയങ്ങളുടെ കീഴിലും ഇരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എല്ലാം ഗവണ്മെൻറിന്റെ കീഴിൽ ഇരിക്കുന്നതല്ലെ നല്ലത് ?

President : Order, order. Interruptions of this kind are to the purpose either of explaining one-self or getting explanation from the other. But the maintenance of a thesis already expounded is not in order in trying to interrupt the honourable member's speech.

Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai : Sir, so far the working of the University has been very successful and I want to congratulate the University authorities especially on the very successful working of the Research Department.

[Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai.]

Sir, with regard to one point I wish to draw the attention of the University authorities, that is regarding the admission of students to the Colleges. Sir, when the University was started it was stated that only persons who are fit to undergo the University course should be legitimately be admitted to allow to continue that course. But it has not been possible for the University to act up to the standard due to various reasons. The difficulty, I think, can be obviated only by issuing two kinds of certificates at the stage when the student passes the School Final Examination, one that he is fit for University course and the other saying that he is fit for public service, so that the right type of students may be admitted to continue their University course. It is because the University did not do that that complaints arose. But I see another difficulty in this process. Because the students who pass the School Final Examination are all declared to be eligible for admission to the University course they can if they don't get admission here seek some other college outside Travancore and some how manage to get through the College course there and thus may also be able to earn a living. Our students may be at a disadvantage in that respect if they are all not declared eligible for college admission. But, Sir, in Travancore it is the general ambition of every parent to put his boy or girl in the College as soon as he or she passes the School Final examination. More often than not, these parents are not certain whether their children would come off successful from the College. The result is a lot of wastage of money and energy on account of failures. And they are made to suffer untold hardships. A parent tries to push his son up to a college and after meeting his expenses up to the Intermediate standard, what we generally see is, if the son has no aptitude for further studies - imminent collapse of the student and the family alike. Therefore it is my opinion that the University authorities should direct their attention to get only those students who can afford and who are willing to continue their studies in the colleges. In the matter of admission of students they ought to make a closer scrutiny with regard to the standards by which they are selected. I may be told that the Syndicate is looking into the matter. But I do not know whether actually they go through the whole detail. Sir, as an instance of this I shall cite a case in point. It has come to my knowledge that in a certain case, a committee was appointed for the selection of students. All the applications were not placed before the Committee. The Professor in charge assured the Committee that there were only two applicants to be considered. But one member of the Committee insisted that all the applications should be scrutinised. I was told Sir, that the best of the lot was not one of the two mentioned by the Professor but the third one whose application was not shown. There are such things going on

All that I want to say is that it is not enough to say that the whole thing is left to the Syndicate which consists of men who have other preoccupations in life. Therefore, Sir, it ought to be the principal work of the Pro-Vice Chancellor and the Registrar and other permanent officers to scrutinise these things very closely so that there can be no doubt as to the standards followed in such matters. Sir, another thing which I want to point out is the practice of putting up marks for the examinations. I submit, Sir, that this should be scrutinised more closely. This is not the time for us to say things about this in an elaborate manner or to offer detailed criticisms. But at the same time I should suggest that special attention should be paid in this respect by the University authorities as in regard to various other important matters so that they can keep and continue to keep the fair name of the University untainted in any manner.

Mr. Kallur Narayana Pillai : സർ, ഈ യൂണിവേഴ്സി സിററി സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നും പല അനൗദ്യോഗികങ്ങളും നമുക്കു ലഭിക്കുവാനുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസക്കാരനാണ് ഞാൻ. പ്രാചീനകലകളും ഭാരത സാമ്പ്രദായങ്ങളും പുനർജീവിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം രേഖാസരം ഈ യൂണിവേഴ്സി സിററി നിമിത്തം നമുക്കു സാധിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനു വേണ്ട പ്രവൃത്തികൾ യൂണിവേഴ്സി സിററി അധികൃതന്മാർ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും എനിക്കറിയാം. നമ്മുടെ ആത്മാഭിമാനവും ദേശാഭിമാനവും പരമമായും നശിക്കത്തക്കവണ്ണം ദൃസ്സഹമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയെക്കുറിച്ചു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദേശസംജ്ഞകൾ എല്ലാം ഏറ്റവും മാഹാത്മ്യമുള്ളവയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ദേശസംജ്ഞകളെ ധർമ്മീകരിക്കുന്ന സംപ്രദായം ആത്മാഭിമാനത്തിനു തീരെ പോരാതെയാണ് ഇരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ദേശനാമങ്ങൾ അധികവും അർത്ഥവത്തും പ്രാചീനമാഹാത്മ്യങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. ഈ സംജ്ഞകളെ ശരിയായി ഉച്ചരിക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്ത ചിലർ അതായത് യൂറോപ്യന്മാർ ഇവിടെ തെറ്റായി ഉച്ചരിച്ചു പദങ്ങൾ അതേപടി നാമം സ്വീകരിക്കുന്നത് എത്രയോ ലജ്ജാവഹമാണ്. ഉദാഹരണമായി, എത്രയും മാഹാത്മ്യമേറിയതും അർത്ഥവത്തുമായ ശ്രീവാഴ്കോട് എന്ന പേരിനെ, ടാവൻകൂർ എന്നു മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. അതുമാതിരി, ആലപ്പുഴയെ ആലപ്പി എന്നും, കൊല്ലത്തെ കപയിലോൺ എന്നും, അഴുതയെ അരുഡൈ എന്നും, കന്യാകുമാരിയെ കേപ് കുമരിൻ എന്നും മാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുമാതിരി ഈ നായിപ്പന്മാർ അമ്പലപ്പുഴ പോകാൻ ഇടയായെങ്കിൽ അതിന്റെ പേർ അമ്പലപ്പി എന്നു മാറ്റമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർ അമ്പലപ്പുഴയിൽ പോകാത്തത് ഭാഗ്യമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുള്ളു.

344 THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL [13TH AUGUST 1941]

[Mr. Kallur Narayana Pillai.]

ഇങ്ങിനെയുള്ള സംജ്ഞകൾ എങ്ങിനെയുണ്ടായി എന്ന് കാലാനുരത്തിൽ ഒരു ഗവേഷണം നമ്മുടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്നും നടത്തേണ്ടതായി വരാവുന്നതാണ്.

Mr. M. Govindan : ശ്രീവാഴംകോട്ട തിരുവിതാംകൂറായതെന്തൊ, തിരുവിതാംകൂർ ശ്രീവാഴംകോട്ടായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടതൊ എന്നുള്ള സംഗതി മെമ്പർക്കു അറിയാമൊ?

Mr. Kallur Narayana Pillai : തിരുവിതാംകോട്ട ശ്രീവാഴംകോട്ടായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടതാണ്.

അതുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരമുള്ള സംജ്ഞകളെ ഹരണീകരിക്കാതിരിക്കു തക്കവണ്ണം ഗവണ്മെന്റു വേണ്ട കരുതലുകൾ ചെയ്യണമെന്നും ഈ സംഗതിയെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നും ഉള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ്, ഞാൻ ഇത്രയും സംസാരിച്ചത്.

Dr. K. L. Moudgill : Sir, I wish to deal with the various points that have been raised by the honourable members, more or less in the order in which they have been raised, even though this order may result in duplication and lack of continuity.

President : Will the honourable member kindly raise his voice?

Dr. K. L. Moudgill : Mr. Narayana Aiyar said that the University should start Matriculation Examination on the same lines as prevailed in the Madras University. The history of the Matriculation Examination in Madras is somewhat different from the one which he outlined, in as much as when that University gave up its right to hold the Entrance Examination which was replaced by the S. S. L. C. Examination it retained the examination on the Statute Book. Some of the pupils who could not pass the E. S. L. C. Examination or were not eligible to appear for that Examination appear in the Matriculation Examination of the Madras University. The Matriculation Examination of Madras is therefore the last resort of derelicts and waifs and strays who can not appear for the S. S. L. C. Examination and want, nevertheless to qualify for admission to the Madras University. Their total number is of the order of 50 in whole of the area comprised within the jurisdiction of the Madras University. It is a question for consideration as to whether the University of Travancore should go out of its way to institute a special examination for people who have lost three opportunities and failed in three examinations under the E. S. L. C. Scheme. Nevertheless, if actual cases of hardship are brought before the University the matter may be gone into. I doubt however whether the matter is of such extreme urgency or of such great hardship.

Mr. G. Narayana Aiyar : May I know from the honourable member why the Matriculation Examination of the Madras University was being continued in spite of there being no class?

Dr. K. L. Moudgill : Not more than 50 candidates appear in a year in the whole of the Madras Presidency, but I can not say why they retain the Examination.

With regard to the remarks made by Mr. Kuruvilla, I may assure him that the pest that he has in a manner of speaking, exhibited on the floor of this House, is not a new discovery. It is the well-known nephauthis pest which has attacked the cocoanut plantations this year with greater rigour than usual chiefly due to the extreme heat of the last summer. It is not new. During the last summer, the average temperature was about 6° higher than the normal. This pest has a natural enemy which is found in Travancore, but unfortunately that natural enemy cannot thrive at temperatures, above 85° or 86°. This protection was naturally not available during the last summer and hence the pest gained supremacy over its natural, controlling enemy. However early steps were taken. About 3 lakhs of parasites have been reared in the Laboratories of the University and with the co-operation of the Agricultural Department, they have been liberated all over the State. The damage that has been done, cannot be repaired, but it continues to look much more severe than it really is. We find now-a-days that it is difficult to get hold of the pest in order that it may be used in the Laboratory as a foodstuff for rearing further hosts of parasites.

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar : May I know whether these parasites are not rearing themselves in those places?

Dr. K. L. Moudgill : Yes, Sir. These parasites ordinarily do. When the natural balance is upset, we must help them by liberating more parasites, so that the natural equilibrium might be restored. Other hosts have been found and the rearing work is going on in 3 different places. I hope that before the next summer season, this pest will have been sufficiently brought under control to prevent recurrence in acute form. Other measures have been taken which I need not now explain at length.

Much adverse criticism has been levelled at the Fisheries Department or more correctly, the Department of Marine Biology and Fisheries by Mr. Mukkadan. To begin with, the wisdom of transferring this section to the University has been questioned. Other matters of policy regarding this Department have also been arraigned. I have not been able to convince myself that the grievances with regard to the transfer of the Fisheries Department to the University, are really so deepseated or so much worthy of immediate consideration. I do not see how, by transferring this Department to the University, there has been any change for the

[Dr. K. L. Moudgill]

worse. So far as the personnel is concerned, with the exception of the Head of the Department of Marine Biology and Fisheries, all the other officers are the officers who have been administering this Department in the past. Again, in the University, the control is with the Professor of Marine Biology and Fisheries, who is an expert in fishery. Some doubt was raised the other day that the Head of the Department was a Professor hailing from Agra and such like things. I have made it clear that he was a Travancorean and had expert training in fisheries. He has devoted practically the whole of his research work to the problems relating to fishing.

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: May I inform the honourable member that the Professor of Marine Biology belongs to Kuttanad?

Dr. K. L. Moudgill: Yes, Sir. I am aware of the fact that he belongs to Kuttanad and that he has excellent personal knowledge of the local conditions, which Mr. Mukkadan has been placing before this House.

With regard to the complaints of the fishermen, what I want to ask is this. These license fees have been in existence, ever since the Fisheries Department was started. The license fees do not, in any way, interfere with fishing in private waters. The question is as to whether all the fishing should be under the direct supervision and personal control of the Officers of the Fishery Department or some section of the less extensive inland waters may be leased out to the contractors. If this policy of leasing is adopted, we cannot expect that the contractor who takes a certain amount of financial liability in taking up the contract, will allow free fishing to fishermen, who do not wish to take out licenses. I do not see that a person who is called upon to pay, say, one rupee for the use of a net or a particular free implement, has any great room for complaint if he is indulging in fishing as a profession, because, surely, his income would be very much more than the fee which he is expected to pay. If we actually examine the conditions, Sir, we find that there has been a great deal of leniency in the past, with regard to the collection of license fees and certain other concessions have also been given. It is not the fisherman who gains by this leniency; it is the middle class net owner who is the gainer. These rules themselves are favourable to the poaching fisherman, because the officers are not permitted to take any action against a person who is obviously out to fish, but has not at the same time his implement in the water. A man may stand and float his net in front of the Inspector and no action can be taken. Wet nets may be lying outside, on the land, and yet no action can be taken. It is only when the implement is in the water that the Inspector can take action.

Sir, some reference has been made to the conditions of the fish in the aquarium. I would remind the honourable House that, even at the time of the opening ceremony, you, Sir, made the remark which was based upon much more intimate and personal knowledge of aquaria than the honourable members of this House possess, that fish have to be acclimated as it were to the conditions in the aquarium, and that unless the conditions with regard to their feeding and their habits are all well determined, a certain amount of mortality is likely to arise. The honourable member is mistaken if he thinks that whenever he goes to the aquarium he finds different collections of fish. If he wants to satisfy himself on that point, there is one check which he can make and it is a reliable check. In one of the tanks we have fish caught at Aruvikarai, where fish can only be caught under special permission and by a special order. The fish were caught for this tank just two days before the opening. No further permission has been asked for or been given and yet the fish are there. It is true that a certain amount of mixing of salt water and fresh water has taken place, partly because of the cyclonic conditions which prevailed on some days two months ago. It is true that we are still studying and we expect to continue to study for some time to come, the conditions under which the different species of fish can be kept, maintained and reared. But the whole Department as such is not, I think, given a fair chance by the honourable member. He assured Mr. Kunjukrishna Pillai that he has little to say against the rest of the Research Department, but he was extremely jealous about any direct or indirect compliment that the honourable member wished to pay to the Department, because, in spite of this statement he had a number of suggestive doubts and questions to ask with regard to some of the other activities of the Research Department. I assure the honourable member that the Research Department does not claim to have worked wonders. But I feel that if I make further disclaimers, probably, I will be in a minority along with Mr. Madhavan in view of the compliments that the Research Department is getting from the members of this house and elsewhere. I would welcome any opportunity that the honourable member may wish to avail himself of to place before him the activities of the Research Department, so that he may be perfectly satisfied with the progress of the Department.

Mr. M. Govindan : The Fisheries Department has been working for a number of years now in Travancore and may I know whether there is any new variety of fish produced in Travancore ?

Dr. K. L. Moudgill: Sir, a fish called "Gourain" is to be tried but as to whether it can be reared and multiplied on a commercial basis is a matter for the distant future to decide. I may inform the honourable member that there are new types of fish that have been indentified in Travancore.

Sir, I would like to assure **Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai** that the rule with regard to age limit will apply, if anything, with greater severity in the University than elsewhere. (Hear, hear) I thank him for the compliments that he has paid and I hope that the encouragement that this House gives to the Research Department and to the University will be amply justified. Turning to other matters.....

President: Order, Order. The time for the grant has expired.

The question is—Government be granted a sum of Rs. 8,25,000 under Demand XVIII—Education—Grant to Travancore University.

The motion was carried and the grant was made.

The House adjourned at 4-30 P. M. to meet again at 11 o' clock next day.

V. S. ARUMUKHOM PILLAI,
Secretary to the Sri Chitra State Council.